

11) Прилог

- Лабораторијски извјештај о извршеним мјерењима (ако није саставни дио Извјештаја о мјерењу емисија);
- Цертификат о калибрацији уређаја за узимање узорака и мјерење;
- Рјешење о акредитацији лабораторије за испитивање, са списком метода за мјерење емисије загађујућих материја утврђених обимом акредитације.

На основу члана 12. stav 2. Закона о заштити зрака ("Слуžбене новине Федерације БиХ", бр. 33/03 и 4/10), федерална министрица околиша и туризма доноси

ПРАВИЛНИК О MONITORINGU EMISIJE ZAGAĐUJUĆIH MATERIJA U ZRAK

I. OSNOVNE ODREDBE**Član 1.****Predmet uređivanja**

Овим правилником uredjuju se:

- način, postupak, učestalost i metodologija mjerjenja emisije загадujućih materija;
- obaveze operatora da vrše provjeru ili praćenje emisije загадujućih materija u zrak iz stacionarnih izvora загадivanja u ovisnosti od vrste postrojenja;
- kriteriji za uspostavljanje mjernih mjesta;
- postupak vrednovanja rezultata mjerjenja emisije i usklađenosti sa propisanim graničnim vrijednostima emisije;
- organizacija provjere emisije i uvjeti koje treba da zadovolji pravno lice koja vrši provjeru emisije, te sadržaj izvještaja o izvršenim mjerjenjima emisije i bilansu emisije.

Član 2.

- (1) Emisija загадujućih materija u zrak iz stacionarnog izvora utvrđuje se mjerjenjem ili izračunavanjem emisionih parametara na osnovu rezultata mjerjenja, izuzev ako je drugačije propisano ovim правилником.
- (2) Mjerjenje emisije загадujućih materija vrši se mjernim uređajima, na mjernim mjestima, primjenom propisanih metoda mjerjenja.
- (3) Rezultati mjerjenja emisije porede se sa propisanim graničnim vrijednostima emisije jedino onda kad su mjerena izvršena i rezultati iskazani u skladu sa ovim правилникom.
- (4) O izvršenom mjerenu emisije priprema se izvještaj.

Član 3.**Značenje izraza**

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom правилнику imaju sljedeće značenje:

- 1) *automatska metoda mjerjenja emisije* je mjerjenje uz neprekidnu ekstraktivnu ili neekstraktivnu analizu uzorka, očitavanja izmjerene vrijednosti u kratkim vremenskim intervalima (nekoliko sekundi) i čuvanje izmjerene vrijednosti. Tako izmjerene vrijednosti predstavljaju trenutne vrijednosti emisije;
- 2) *automatsko pojedinačno mjerjenje* je mjerjenje emisijskih veličina s mjernim uređajima koji neprekinutim uzorkovanjem otpadnih gasova osiguravaju mjerjenje trenutnih vrijednosti u vremenskim intervalima koji nisu duži od 15 sekundi, te pohranjivanje ili zapisivanje rezultata mjerjenja trenutnih vrijednosti;

- 3) *difuzni izvor (emiter)* je izvor загадivanja kod koga se загадujuće materije ispuštaju u zrak iz nedefinisanih ispusta, tj. bez određenog ispusta/dimnjaka (uredaji, površine i druga mjesta);
- 4) *emisioni parametri* su masena koncentracija, maseni protok, emisioni faktor i stepen emitovanja:
 - *masena koncentracija* (mg/m^3_n) je masa emitovanih загадujućih materija u odnosu na jedinicu zapremine u suhom otpadnom gasu na temperaturi 273,15 K i pritisku 101,3 kPa pod propisanim zapreminskim udjelom kiseonika u otpadnom gasu;
 - *maseni protok* (kg/h) je masa emitovanih загадujućih materija u jedinici vremena;
 - *emisioni faktor* (kg/t) je masa emitovane загадujuće materije po jedinici djelatnosti (iskazane količinom proizvoda, količinom potrošenog energenta ili sirovine ili veličinom obavljenog posla);
 - *stepen emitovanja (%)* je odnos emitovane količine i količine iste загадujuće materije koja ulazi u proces;
- 5) *ekstraktivna analiza otpadnih gasova* je uzimanje uzorka otpadnih gasova iz ispusta i analiza gasova izvan ispusta;
- 6) *granična vrijednost emisije* je najveća dozvoljena količina загадujuće materije sadržana u otpadnim gasovima koja smije biti emitovana u zrak iz postrojenja u određenom vremenskom periodu. Izražava se kao masa загадujuće materije (masena koncentracija) koja se nalazi u 1 m^3 suhih otpadnih gasova pri normalnom stanju, izražena u mg/m^3_n , redukovano na referentni zapreminske sadržaj kiseonika u otpadnom gasu - 3% u slučaju tečnih i gasovitih goriva i 6% u slučaju čvrstih goriva;
- 7) *ispust (izvor)* je mjesto gdje se загадujuće materije na kontrolisani način ispuštaju iz tačkastog izvora emisije u zrak;
- 8) *metoda mjerjenja* je skup postupaka opisanih prema vrsti koji se upotrebljavaju za izvršavanje pojedinih mjerjenja u skladu sa određenom metodom;
- 9) *mjerno mjesto* je mjesto na ispustu namijenjeno za bezbjedno mjerjenje emisije, uzimanje uzorka i smještaj mjerne opreme;
- 10) *mjerni uređaj* je uređaj namijenjen za mjerjenje samostalno ili u sklopu sa drugim uređajima;
- 11) *manualna (ručna) metoda mjerjenja emisije* je uzimanje uzorka otpadnih gasova u određenoj zapremini i određenom vremenu uz naknadnu ekstraktivnu analizu otpadnih gasova. Tako dobijene vrijednosti su jednakе srednjim vrijednostima emisije u vremenu uzimanja uzorka;
- 12) *mjerna nesigurnost* je nenegativni parametar koji opisuje rasipanje vrijednosti veličine koje se na temelju upotrijebljenih podataka pridružuju mjerenoj veličini;
- 13) *nadležni organ* je Federalno ministarstvo okoliša i turizma ili kantonalni organ nadležan za poslove zaštite okoliša;
- 14) *neekstraktivna analiza otpadnih gasova* je analiza gasova koja se izvodi direktno u ispustu;
- 15) *otpadni gasovi* su gasovi ispušteni u zrak iz ispusta ili postrojenja za prečišćavanje otpadnih gasova koji sadrže загадujuće materije u čvrstom, tečnom ili

- gasovitom stanju. Zapreminska protok otpadnog gasa izražava se u m^3/h pri normalnoj temperaturi (273,15 K) i pritisku (101,3 kPa) u suhom gasu (nakon korekcije za sadržaj vodene pare na 0%) - u daljem tekstu (m^3/h);
- 16) *parametri stanja otpadnih gasova* su temperatura, pritisak, sastav otpadnih gasova kao i druge fizičke veličine relevantne za emisiju u zrak;
 - 17) *rezultat mjerjenja* je rezultat ekstraktivne ili neekstraktivne analize pojedinačnog uzorka otpadnog gasa putem propisanih automatskih ili manualnih metoda mjerjenja;
 - 18) *tačasti izvor (emiter)* je izvor zagadživanja kod koga se zagadjujuće materije ispuštaju u zrak kroz za to posebno definisane ispuste (dimnjak, kanal, cijev) ili iz nekoliko ispusta povezanih na zajednički ispust;
 - 19) *uslovi rada stacionarnog izvora od značaja za emisiju u zrak* su vrsta, način i režim rada, opterećenje, snaga odnosno kapacitet postrojenja ili uređaja, vrsta, količina i kvalitet ulaznih materijala (sirovine, goriva i drugi dodaci) kao i način rada uređaja za prečišćavanje otpadnih gasova;
 - 20) *uzorak otpadnih gasova* je dio toka otpadnih gasova koji se uzima na određenom mjernom mestu, u određenom vremenskom intervalu, na određen način i za njega važi da je relevantan za otpadne gasove stacionarnog izvora;
 - 21) *uobičajeni rad stacionarnog izvora* su svi periodi rada ili obavljanja aktivnosti osim uključivanja i isključivanja i održavanja opreme;
 - 22) *uključivanje i isključivanje* je postupak kojim se neka aktivnost, oprema ili uređaj pokreće ili zaustavlja, odnosno dovodi u stanje rada ili mirovanja. Promjenljivi uslovi rada u pojedinim fazama rada postrojenja ne smatraju se uključivanjem ili isključivanjem;
 - 23) *umjeravanje mjernog instrumenta (kalibracija)* je skup postupaka kojima se u određenim uvjetima uspostavlja odnos između vrijednosti veličina koje pokazuju mjerni instrument ili vrijednosti koje prikazuje neka materijalizirana mjera ili neka referencijska tvar i odgovarajućih vrijednosti ostvarenih etalonom i provodi se prema propisanom mjeriteljskom postupku.

II. МЕТОДОЛОГИЈА УЗОРКОВАЊА И МЈЕРЕНЯ ЕМИСИЈЕ ЗАГАДУЈУЋИХ МАТЕРИЈА

Član 4.

Мјерно место

- (1) Obveznik provjere emisije (u dalnjem tekstu: operator) dužan je na svakom ispustu iz postrojenja obezbijediti stalno mjerno mjesto (u dalnjem tekstu: mjerno mjesto) koje je dovoljno veliko, pristupačno i opremljeno na način da se mjerena, servisiranje i kalibracije opreme mogu provoditi tehnički odgovarajuće i bez opasnosti po izvršioца.
- (2) Pojedinačna ili kontinuirana mjerena emisije provode se na mjernim mjestima, izuzev ako Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagadjujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom.

br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom nije propisano drugačije.

- (3) Mjerno mjesto mora odgovarati zahtjevima iz standarda BAS EN 15259.
- (4) Iznimno od stava 3. ovog člana, mjerno mjesto za postojeći stacionarni izvor ne mora odgovarati zahtjevima iz standarda BAS EN 15259, ako to nije tehnički izvodivo i ako se mjerjenjima može osigurati da rezultati tog mjerjenja nemaju veću mjernu nesigurnost od mjerjenja koja su izvedena na mjernom mjestu koje je u skladu s standardom BAS EN 15259. Ako mjerno mjesto za praćenje emisije zagadjujućih materija u zrak iz stacionarnog izvora za koji je operator dužan ishoditi okolinsku dozvolu nije moguće uskladiti sa zahtjevima standarda BAS EN 15259, nadležni organ odobrava mjerena na mjernom mjestu utvrđenom okolinskom dozvolom.
- (5) Za provođenje mjerena ispravnosti rada sistema za kontinuirano mjerjenje emisija operator je dužan osigurati dodatna mjerna mjesta u skladu sa standardom BAS EN 15259.

Član 5.

Smjesa otpadnih gasova

- (1) Kod mjerena emisionih veličina za pojedini stacionarni izvor, operator je dužan osigurati da se na mjernom mjestu ne mijesaju otpadni gasovi tog izvora s otpadnim gasovima iz drugih stacionarnih izvora, osim ako Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagadjujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom nije propisano drugačije.
- (2) Ako se na mjernom mjestu nalaze smjese otpadnih gasova iz više stacionarnih izvora, među kojima se na jedan stacionarni izvor primjenjuju različiti pravilnici, odnosno za koje su okolinskom dozvolom propisane granične vrijednosti emisije zagadjujućih materija, za određivanje emisije koriste se granične vrijednosti emisije, granični maseni protoci i referentni sadržaj kisika za smjesu otpadnih gasova u skladu s Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagadjujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom.

Član 6.

Metode mjerjenja

- (1) Za provjeru emisije koriste se metode date bosanskohercegovačkim standardima - BAS.
- (2) Ukoliko neke vrste mjerena nisu obuhvaćene standardima iz stava 3. ovog člana primjenjujuće se drugi svjetski priznati standardi za metode provjere i praćenja emisije koji daju uporedive rezultate mjerena.
- (3) Za mjerjenje parametara stanja otpadnih gasova i koncentracija zagadjujućih materija u otpadnim gasovima, koriste se metode mjerjenja prema standardima iz Priloga I ovog pravilnika sljedećim redom prednosti:

- referentna metoda EN,
 - standardi EN,
 - standardi ISO,
 - nacionalni standardi (npr. DIN, BS, EPA) ili preporuke i drugi tehnički dokumenti (npr. VDI).
- (4) Ako je za metode mjerjenja iz stava 3. al. 2., 3. i 4. ovog člana propisana referentna metoda mjerjenja iz Priloga I tačke 1. ovog pravilnika, obavezan je postupak dokazivanja ekvivalentnosti prema zahtjevima tehničke specifikacije CEN/TS 14793.
- (5) Primjena ostalih metoda mjerjenja koje nisu definirane stavom 3. al. 2., 3. i 4. ovog člana za koje postoje prihvaćeni standardi iz stava 3. al. 1., 2., 3. i 4. ovog člana, zahtjeva dokazivanje ekvivalentnosti metode prema zahtjevima tehničke specifikacije CEN/TS 14793 u skladu sa redoslijedom iz stava 3. ovog člana.
- (6) Izuzetno od st. 1., 2. i 3. ovog člana, za mjerjenje parametara stanja otpadnih gasova i koncentracija zagađujućih materija u otpadnim gasovima, kod provjere ispravnosti mjernih sistema za kontinuirano mjerjenje emisija iz stacionarnih izvora primjenjuju se samo referentne metode mjerjenja u skladu sa standardom BAS EN 14181.
- (7) Izuzetno od stava 6. ovog člana, ukoliko ne postoje referentne metode za mjerjenje pojedinih parametara stanja otpadnih gasova i koncentracija zagađujućih materija u otpadnim gasovima, kod provjere ispravnosti mjernih sistema za kontinuirano mjerjenje emisija iz stacionarnih izvora mogu se primijeniti i druge metode mjerjenja u skladu sa standardima iz stava 3. al. 2., 3. i 4. ovog člana.
- (8) Postrojenja koja su obveznicie plaćanja naknade po osnovu Uredbe o vrstama naknada i kriterijima za obračun naknada za zagadivače zraka ("Službene novine Federacije BiH", broj 66/11) mjerjenja parametara stanja otpadnih gasova i koncentracije zagađujućih materija moraju provoditi referentnim metodama ukoliko postoje.
- (9) Izuzetno od stava 8. ovog člana, ukoliko ne postoje referentne metode za mjerjenje pojedinih parametara stanja otpadnih gasova i koncentracija zagađujućih materija u otpadnim gasovima, kod mjerjenja emisija mogu se primijeniti i druge metode mjerjenja u skladu sa standardima iz stava 3. al. 2., 3. i 4. ovog člana.

Član 7.

Plan mjerjenja emisije

- (1) Prije provođenja svakog mjerjenja, ispitna laboratorija za mjerjenja emisije izrađuje Plan mjerjenja emisije u saradnji sa operatorom.
- (2) Plan mjerjenja emisije sadrži:
- identifikaciju stacionarnih izvora emisije u zrak koje posjeduje operator;
 - identifikaciju ispusta i vrste postrojenja (tehnološko ili postrojenje za sagorijevanje);
 - identifikaciju mjernih mesta za svaki od pojedinačnih ispusta sa komentarom o uskladenosti sa standardom BAS EN 15259;
 - identifikaciju zagađujućih materija i parametara stanja otpadnog gasa koje se mjere po svakom pojedinačnom ispustu sa obrazloženjem izbora u odnosu na tehnološki proces;
 - identifikaciju procesnih parametara i uslova rada stacionarnog izvora relevantnih za emisiju u zrak;
 - broj suksesivnih analiza uzoraka otpadnog gasa po svakom predmetnom ispustu, za svaku od zagađujućih materija u zavisnosti od uslova rada stacionarnog izvora;

- kriterije za uspostavljanje mjernih mesta, ukoliko mjerna mjesta ne postoje ili postojeća nisu reprezentativna;
 - identifikaciju metoda mjerjenja emisije;
 - procjenu očekivanih vrijednosti emisija;
 - učestalost mjerjenja emisije na godišnjem nivou na svakom pojedinačnom ispustu prema odredbama ovog pravilnika odnosno uslovima iz okolinske dozvole;
 - identifikaciju obaveza operatora i ispitne laboratorije za mjerjenje emisije kao i orientacionih rokova za završetak pripremnih radnji, izvršenje mjerjenja kao i izradu i dostavljanje izveštaja.
- (3) U postupku vršenja inspekcijskog nadzora, kako je definirano članom 33. Zakona o zaštiti zraka ("Službene novine Federacije BiH", br. 33/03 i 04/10), inspektor nadležan za poslove zaštite okoliša utvrđuje da li je plan mjerjenja emisije pripremljen u skladu sa odredbama iz stava 2. ovog člana.

Član 8.

Preračunavanje rezultata mjerjenja emisije

- (1) U cilju poređenja sa graničnim vrijednostima emisija, rezultati mjerjenja izraženi kao masena koncentracija zagađujućih materija u otpadnom gasu preračunavaju se na jedinicu zapremine suhih otpadnih gasova, normalne uslove (273,15 K i 101,3 kPa) i referentni udio kiseonika u otpadnom gasu, osim ako Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagađujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom nije propisano drugačije.
- (2) Svođenje rezultata mjerjenja izraženih kao masena koncentracija može vršiti automatski mjerni uređaj tokom mjerjenja ili se preračunavanje vrši nakon mjerjenja emisije.
- (3) Maseni protok zagađujuće materije izračunava se na osnovu rezultata mjerjenja.
- (4) Preračunavanje rezultata mjerjenja i izračunavanje masenog protoka vrši se na osnovu sljedećih jednačina:

Preračunavanje na suhi otpadni gas

Preračunavanje masenih koncentracija zagađujućih materija u vlažnim otpadnim gasovima na suhe

$$C_s = C_v \cdot \frac{100}{100 - \%H_2O}$$

gdje je:

C_s - masena koncentracija zagađujuće materije u suhim otpadnim gasovima u mg/m^3_n ;

C_v - masena koncentracija zagađujuće materije u vlažnim otpadnim gasovima u mg/m^3_n ;

$\%H_2O$ - sadržaj vlage u otpadnim gasovima u %.

Preračunavanje na normalne uslove

Preračunavanje masenih koncentracija zagađujućih materija na normalne uslove

$$C_n = C_{izm} \cdot \frac{101,3}{p} \cdot \frac{T}{273,15}$$

gdje je:

C_n - masena koncentracija zagađujućih materija preračunata na normalne uslove u mg/m^3_n ;

C_{izm} - masena koncentracija zagađujućih materija pri realnim uslovima u ispustu u mg/m^3 ;

p - apsolutni pritisak otpadnog gasa u ispustu u kPa ;

T - apsolutna temperatura otpadnog gasa u ispustu u K .

Preračunavanje masene koncentracije na referentni udio kiseonika

Preračunavanje masenih koncentracija zagađujućih materija na referentni udio kiseonika u otpadnim gasovima

$$C_{ref} = \frac{21 - O_{2ref}}{21 - O_{2izm}} \cdot C_{izm}$$

gdje je:

C_m - masena koncentracija svedena na referentni udio kiseonika u mg/m^3 ;

C_{izm} - izmjerena masena koncentracija u mg/m^3 ;

O_{2izm} - izmjereni udio kiseonika u otpadnom gasu u %;

O_{2ref} - referentni udio kiseonika u otpadnom gasu u %.

Preračunavanje koncentracije iz ppm_v u mg/m³

Preračunavanje izmjerjenih vrijednosti iz ppm_v u mg/m^3

$$C_M = C_V \cdot \frac{M}{V_0}$$

gdje je:

C_m - masena koncentracija u mg/m^3 ;

C_v - izmjereni zapreminski udio u ppm;

M - molarna masa u g/mol

V_0 - zapremina koju zauzima 1 mol idealnog gasa pri temperaturi 273,15 K i pritisku 101,3 kPa (22,4 dm^3/mol)

Faktori konverzije svedeni na normalne uslove za osnovne polutante su sljedeći:

1 ppm CO = 1,25 mg/m^3

1 ppm CO₂ = 1,96 mg/m^3

1 ppm NO = 1,34 mg/m^3

1 ppm NO₂ = 2,05 mg/m^3

1 ppm NOx = 2,05 mg/m^3

1 ppm HCl = 1,63 mg/m^3

1 ppm HF = 0,89 mg/m^3

1 ppm H₂S = 1,52 mg/m^3

1 ppm NH₃ = 0,76 mg/m^3

1 ppm SO₂ = 2,86 mg/m^3

1 ppm SO₃ = 3,57 mg/m^3

1 ppm CH₄ = 0,72 mg/m^3

Ukupni oksidi azota izraženi kao NO₂ su ukupni oksidi azota a izvode se računski na osnovu izmjerjenih koncentracija NO i NO₂

NO_2 ukupni = $\text{NO}_2 + (\text{NO} (\text{MNO}_2 / \text{MNO}))$

gdje je:

NO_2 - ukupni oksidi azota izraženi kao NO₂;

MNO_2 - molarna masa NO₂;

MNO - molarna masa NO.

Izračunavanje masenog protoka zagađujuće materije

Izračunavanje masenog protoka zagađujuće materije u cilju poređenja sa graničnom vrijednošću emisije propisanom u obliku masenog protoka

$$Q = C \cdot q$$

gdje je:

Q - maseni protok zagađujuće materije u kg/h ;

C - masena koncentracija zagađujuće materije svedena na normalne uslove, suhi gas i referentni udio kiseonika izraženo u kg/m^3 ;

q - zapreminski protok otpadnog gasa preračunat na normalne uslove, suhi gas i referentni udio kiseonika izraženo u m^3/h .

III. OBAVEZE I USLOVI ZA PROVJERU EMISIJE

Član 9.

Provjera emisije

- (1) Obveznik provjere emisije je operator postrojenja čija emisija u zrak iz stacionarnog izvora podlježe ograničenju na osnovu:
 - Pravilnika o graničnim vrijednostima emisije zagađujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05)
 - Pravilnika o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13).
- (2) Izuzetno od stava 1. ovog člana obavezu provjere emisije imaju i operatori po osnovu uslova utvrđenih okolinskom dozvolom i posebnih kantonalnih propisa koji uređuju ovu oblast.
- (3) Provjeru emisije obezbjeđuje i finansira pravno i fizičko lice, vlasnik ili operator stacionarnog izvora.
- (4) Provjeru emisije vrše ispitne laboratorije.

Član 10.

Uslovi koje treba da ispunjavaju ispitne laboratorije za provjeru emisija

- (1) Da bi ispitni laboratorijs mogao vršiti provjeru emisija, mora ispunjavati sljedeće uslove:
 - da je pravna osoba registrirana za obavljanje navedene djelatnosti;
 - da ima sjedište u Bosni i Hercegovini;
 - da posjeduje akreditaciju izdatu od Instituta za akreditiranje Bosne i Hercegovine, tj. da je akreditovana prema zahtjevima standarda BAS EN ISO/IEC 17025 za oblast "Zrak - emisije iz stacionarnih izvora";
 - da opseg akreditacije obuhvata zagađujuće materije za koje se vrši provjera emisije, a u skladu sa članom 6. ovog pravilnika.
- (2) Federalno ministarstvo okoliša i turizma vodi registar ispitnih laboratorijsa koje je akreditirao Institut za akreditaciju Bosne i Hercegovine.
- (3) Upis u registar ispitnih laboratorijsa, Federalno ministarstvo okoliša i turizma vrši na zahtjev ispitne laboratorijsa, a nakon uvida u dokaze o ispunjavanju uvjeta iz ovog člana.

Član 11.

Uslovi koje treba da ispunjavaju inspekcijska tijela za ocjenu uskladenosti sistema kontinuiranog mjerjenja

- (1) Da bi inspekcijsko tijelo moglo vršiti ocjenu uskladenosti sistema za kontinuirano mjerjenje emisija u zrak, mora ispunjavati sljedeće uslove:
 - da je pravna osoba registrirana za obavljanje navedene djelatnosti;
 - da ima sjedište u Bosni i Hercegovini;
 - da posjeduje akreditaciju izdatu od Instituta za akreditiranje Bosne i Hercegovine, tj. da je akreditovano prema zahtjevima standarda BAS EN ISO/IEC 17020 TIP A za oblast "Zrak - emisije iz stacionarnih izvora";
- (2) Ocjena uskladenosti vrši se prema zahtjevima standarda BAS EN 14181.
- (3) Federalno ministarstvo okoliša i turizma vodi registar inspekcijskih tijela koje je akreditirao Institut za akreditaciju Bosne i Hercegovine.
- (4) Upis u registar inspekcijskih tijela, Federalno ministarstvo okoliša i turizma vrši na zahtjev inspekcijskog tijela, a nakon uvida u dokaze o ispunjavanju uvjeta iz ovog člana.

IV. VRSTE I OBIM MJERENJA

Član 12.

Provjera emisije se vrši kao pojedinačno mjerjenje emisije i kao kontinuirano mjerjenje emisije:

- pojedinačno mjerjenje je jednokratno mjerjenje emisije koje podrazumijeva sukcesivnu analizu dovoljnog broja uzoraka otpadnog gasa pri određenim uslovima rada stacionarnog izvora;
- kontinuirano mjerjenje je neprekidno mjerjenje emisije tokom perioda rada stacionarnog izvora.

Član 13.

Pojedinačna mjerjenja

- (1) Pojedinačna mjerena se izvode automatskim i/ili ručnim mjerjenjem. Mjerni instrumenti koji se koriste za pojedinačna mjerena emisija zagadjujućih materija u zrak moraju zadovljavati zahtjeve propisane u standardima iz Priloga I ovog pravilnika.
- (2) Pojedinačno mjerjenje je mjerjenje emisija zagadjujućih materija u zrak iz stacionarnog izvora koje se obavlja najmanje 3 puta tokom garantnog ili periodičnog mjerjenja.
- (3) Podaci o validaciji i umjeravanju mjernog instrumenta za obavljanje pojedinačnog mjerjenja čuvaju se pet godina.
- (4) Pojedinačno mjerjenje emisije, kod stacionarnog izvora kod kojeg se očekuje pretežno ista vrijednost emisije u zrak u toku vremena, podrazumijeva sukcesivnu analizu tri uzorka otpadnog gasa pri uobičajenom radu predmetnog stacionarnog izvora. Pretežno ista vrijednost emisije u zrak u toku vremena očekuje se kod stacionarnog izvora sa pretežno nepromjenljivim uslovima rada.
- (5) Pod stacionarnim izvorom emisije sa pretežno nepromjenljivim uslovima rada podrazumijeva se stacionarni izvor koji radi sa pretežno istim kapacitetom, koji koristi pretežno istu vrstu i količinu sirovine, goriva i slično tokom perioda rada.
- (6) Pojedinačno mjerjenje emisije, kod stacionarnog izvora kod kojeg se očekuje pretežno promjenjiva vrijednost emisije u zrak u toku vremena, podrazumijeva sukcesivnu analizu šest uzorka otpadnog gasa pri radnim uslovima koji mogu izazvati maksimalnu emisiju u zrak.
- (7) Pretežno promjenjiva vrijednost emisije u zrak u toku vremena očekuje se kod stacionarnog izvora sa pretežno promjenljivim uslovima rada.

Član 14.

Garantna i periodična mjerena

- (1) Izvođenje garantnih i periodičnih mjerena obuhvata:
 - izradu plana mjerena emisija zagadjujućih materija kako je propisano članom 7. ovog pravilnika - Plan mjerena;
 - mjerene koncentracije zagadjujućih materija u otpadnim gasovima;
 - preračunavanje rezultata mjerena koncentracija zagadjujućih materija u otpadnim gasovima na jedinicu zapremine suhih otpadnih gasova kod normalnih uslova i na propisani udio kisika u otpadnim gasovima;
 - procjenu difuzne i fugitivne emisije otpadnih gasova u zrak;
 - izradu izvještaja o izvršenim mjerjenjima emisije zagadjujućih materija koji mora uključivati plan mjerena iz alineje 1. ovog člana, u skladu sa standardom BAS EN 15259, te proračun godišnje emisije.
- (2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, kod garantnih i periodičnih mjerena, ukoliko ne postoje tehnički uslovi ne moraju se

mjeriti parametri stanja otpadnih gasova ako se njihove vrijednosti ne mijenjaju ili se mogu odrediti na drugi način.

Član 15.

Posebna mjerena

- (1) U slučaju kada postoji osnovana sumnja da je došlo do prekomjernog ispuštanja zagadjujućih materija u zrak iz pojedinog postrojenja, odnosno sumnja u ispravnost mjernih uređaja, uslova pod kojima su mjerena izvršena i tačnost dobijenih rezultata, obavljaju se posebna mjerena emisija, kontrola mjernih uređaja i provjera tačnosti dobijenih podataka.
- (2) Osnovana sumnja iz stava 1. ovog člana postoji kada je zadovoljen barem jedan od slijedećih uslova:
 - registrovana povišena koncentracija zagadjujućih materija u zraku u odnosu na uobičajeni godišnji prosjek i meteorološke parametre;
 - postoje uočljive nepravilnosti u radu postrojenja;
 - operator ne vodi evidenciju o radu, održavanju, ispravnosti i kontroli mjernih uređaja;
 - izvještaj o izvršenom mjerenu emisije nije usklađen sa ovim pravilnikom;
 - ako su dobijeni rezultati mjerena neočekivano niski.
- (3) Posebna mjerena iz stava 1. ovog člana nalaže nadležni inspektor zaštite okoliša uz konsultacije sa Federalnim hidrometeorološkim zavodom kao referentnim centrom u Federaciji BiH.
- (4) Troškove posebnih mjerena emisija zagadjujućih materija, kontrole ispravnosti mjernih uređaja i tačnosti dobijenih podataka, snosi operator.
- (5) U slučaju iz stava 1. ovog člana ne mogu se koristiti podaci dobiveni primjenom prvog, periodičnog, odnosno neprekidnog mjerena propisanog ovim pravilnikom.

Član 16.

Učestalost provjere emisije

- (1) Obveznik provjere emisije iz člana 9. ovog pravilnika dužan je da izvrši periodična mjerena emisija jednom godišnje, osim ako Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagadjujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom nije propisano drugače.
- (2) U slučaju izuzetka iz stava 1. ovog člana u okolinskoj dozvoli potrebno je dati detaljno obrazloženje razloga za odstupanje od navedenog.
- (3) Periodična mjerena emisije za pojedinu zagadjujuću materiju provode se u razmacima koji ne smiju biti kraći od:
 - 5 mjeseci, ako se periodična mjerena provode dva puta na godinu;
 - 6 mjeseci, ako se periodična mjerena provode svake godine;
 - 12 mjeseci, ako se periodična mjerena provode svake dvije godine;
 - 18 mjeseci, ako se periodična mjerena provode svake tri godine;
 - 30 mjeseci, ako se periodična mjerena provode svakih pet godina.

Član 17.

Kontinuirano mjerjenje emisije

- (1) Emisije iz stacionarnih izvora prate se kontinuiranim mjerjenjem ako su ispunjeni uslovi iz člana 18. ovog pravilnika iako su propisane pojedine granične vrijednosti.
- (2) Ocjenu uskladenosti rezultata kontinuiranog monitoringa sa graničnim vrijednostima emisije vrši inspekcijsko tijelo.
- (3) Ako se može očekivati da će postrojenje više puta prekoračiti masene koncentracije propisane ovim pravilnikom kontinuirano mjerjenje emisije može se zahtijevati za mase-ne protoke manje od masenih protoka iz člana 18. ovog pravilnika.
- (4) Kontinuirano mjerjenje emisije ne obavlja se ukoliko izvor emisije radi manje od 500 sati u jednoj godini.
- (5) Kontinuirano mjerjenje može biti ograničeno na monitoring glavne materije ako postoji stalna veza između te materije i zagadjujućih materija u otpadnom gasu.

Član 18.

- (1) Kontinuirano mjerjenje emisije organizuju obveznici za sljedeća postrojenja:
 - postrojenja za sagorijevanje toplotne snage $100 \text{ MW}_{\text{th}}$ i više (emisija SO_2 , NO_x i čvrstih čestica);
 - postrojenja za sagorijevanje toplotne snage $100 \text{ MW}_{\text{th}}$ i više koja koriste gasovita goriva (emisija CO);
 - postrojenja čiji maseni protok SO_2 prekoračuje 150 kg/h ;
 - postrojenja čiji maseni protok NO_x prekoračuje 30 kg/h ;
 - postrojenja čiji maseni protok čvrstih čestica prekoračuje 3 kg/h , a za postrojenja čiji je maseni protok čvrstih čestica od $1-3 \text{ kg/h}$ vrši se samo monitoring efikasnosti sistema za otprešivanje, kao i postrojenja za koja je okolinskom dozvolom utvrđena obaveza takvog načina praćenja emisije.
- (2) Nadležni organ može odlučiti da ne zahtijeva kontinuirano mjerjenje emisije u sljedećim slučajevima:
 - za postrojenja za sagorijevanje čiji je radni vijek kraći od 10.000 radnih sati;
 - za emisiju SO_2 i čvrstih čestica iz postrojenja za sagorijevanje koja koriste gasovita goriva;
 - za emisiju SO_2 iz postrojenja za sagorijevanje koja koriste tečna goriva sa pozatim sadržajem sumpora, na kojim nije ugrađena oprema za odsumporavanje otpadnih gasova i
 - za emisiju SO_2 iz postrojenja za sagorijevanje koja koriste biomasu ako operator može dokazati da emisija SO_2 ne može ni u kojim pogonskim uslovima biti viša od propisane granične vrijednosti emisije.

Član 19.

- (1) Kontinuirano mjerjenje emisije zagađujućih materija iz stacionarnog izvora provodi se automatskim mjernim sistemom kojim se osiguravaju podaci o koncentraciji i emitiranom masenom protoku zagađujuće materije u otpadnom gasu tokom kontinuiranog rada stacionarnog izvora.
- (2) Kontinuirana mjerena koja se vrše u skladu sa stavom 1. ovog člana uključuju mjerjenje sadržaja kisika i parametara stanja otpadnog gasa (temperatura, pritisak, vodena para i drugi).
- (3) Kontinuirano mjerjenje sadržaja vodene pare u otpadnim gasovima nije neophodno, pod uslovom da se uzorak otpadnog gasa prije analize osuši.
- (4) Ako automatskim mjernim sistemom nisu obuhvaćeni svi parametri stanja otpadnog gasa koje je potrebno utvrditi, mora se osigurati odgovarajuća dodatna mjerna oprema za

njihovo utvrđivanje ili ukoliko to nije moguće, potrebno je te veličine utvrditi na drugi način (na primjer, proračunom).

Član 20.

- (1) Automatski mjerni sistem mora imati sljedeće karakteristike:
 - uskladenost s procedurom QAL 1 iz standarda BAS EN 14181;
 - mjerni opseg mjernog instrumenta mora omogućiti bilježenje svih vrijednosti izmjerene veličine tako da najmanja vrijednost gornje granice mjerjenja bude najmanje 2,5 puta veća od granične vrijednosti emisije za mjerenu zagađujuću materiju i najmanje 1,5 puta veća od očekivane vrijednosti emisije za mjerenu zagađujuću materiju;
 - sistem za uzorkovanje mora osigurati dovođenje reprezentativnog uzorka u mjerni instrument (dovoljan protok, pravilno prečišćavanje, sprečavanje kondenzacije vodene pare i drugo);
 - opremljenost sistemom za samoprovjeru ispravnosti rada;
 - mogućnost ručne provjere rada, ispravnosti i tačnosti;
 - opremljenost sistemom za upozorenje o prekoračenju granične vrijednosti emisije.
- (2) Osim karakteristika iz stava 1. ovog člana automatski mjerni sistem mora omogućiti:
 - bilježenje i pohranjivanje svih rezultata mjerjenja, te relevantnih vrijednosti parametara stanja otpadnih gasova i parametara režima rada stacionarnog izvora;
 - vrednovanje rezultata mjerjenja, odnosno vrijednosti utvrđenih emisionih veličina i vrijednosti parametara stanja otpadnih gasova;
 - dnevno, mjesечно i godišnje izvještavanje.

Član 21.

- (1) Operator koji je obveznik kontinuiranog mjerjenja emisija zagađujućih materija iz stacionarnog izvora emisije dužan je osigurati ugradnju automatskog mjernog sistema koji zadovoljava odredbe člana 20. ovog pravilnika u skladu sa standardima BAS EN 14181 i BAS CEN/TR 15983.
- (2) Operator je dužan osigurati funkcionalnost, ispravnost i nesmetani rad automatskog mjernog sistema, kao i zaštitu od neovlaštenog korištenja.
- (3) U slučaju prekida rada automatskog mjernog sistema operator je bez odlaganja dužan prijaviti prekid nadležnom organu.

Član 22.

- (1) Operator je dužan osigurati redovno održavanje i provođenje kontrole stabilnosti automatskog mjernog sistema u skladu sa QAL-3 iz standarda BAS EN 14181 i voditi evidenciju o bitnim dešavanjima i karakteristikama (nepravilnostima tokom rada, prekidima u radu, uzrocima kvarova, umjeravanju i drugo).
- (2) Operator je dužan osigurati redovnu godišnju provjeru ispravnosti automatskog mjernog sistema za vrijeme rada stacionarnog izvora u skladu s procedurom AST iz standarda BAS EN 14181 i BAS CEN/TR 15983.
- (3) Operator je dužan osigurati umjeravanje automatskog mjernog sistema za vrijeme rada stacionarnog izvora u skladu s procedurom QAL-2 iz standarda BAS EN 14181 i BAS CEN/TR 15983, prilikom puštanja u rad i najmanje jedan put u tri (3) godine.
- (4) Nadzor nad provođenjem mjera iz st. 1., 2. i 3. ovog člana vrši inspekcijsko tijelo.
- (5) Godišnju provjeru ispravnosti iz stava 2. ovog člana vrši ispitna laboratorija.

- (6) Umjeravanje automatskog mjernog sistema iz stava 3. ovog člana vrši ispitna laboratorijska.

Član 23.

- (1) Ocjenu uskladenosti rada automatskog mjernog sistema obavljaju inspekcijska tijela.
- (2) Inspekcijska tijela iz člana 11. ovog pravilnika, nakon provedenog pregleda izdaju izvještaj o provedenom pregledu i certifikat o uskladenosti sistema za kontinuirani monitoring emisija sa zahtjevima standarda BAS EN 14181.
- (3) Ocjena uskladenosti automatskog mjernog sistema se provodi u skladu sa čl. 18-22. ovog pravilnika i zahtjevima standarda BAS EN 14181.
- (4) Operator je dužan osigurati ocjenu uskladenosti automatskog mjernog sistema prilikom instalacije i puštanja u rad i najmanje jedan put godišnje.
- (5) Operator je dužan dostaviti izvještaj o provedenom pregledu i certifikat o uskladenosti automatskog mjernog sistema nadležnom organu i inspekciju zaštite okoliša u pisanom i u elektronskom obliku, u roku od 30 dana od datuma provedene kontrole uskladenosti.
- (6) Podaci o kontroli uskladenosti i provedenim mjerjenjima ispravnosti automatskog mjernog sistema čuvaju se pet godina.

V. VREDNOVANJE REZULTATA MJERENJA

Član 24.

Izračunavanje srednje vrijednosti emisionih veličina

- (1) Srednje vrijednosti emisionih veličina kod svih vrsta mjerjenja izračunavaju se u skladu s propisanim metodama mjerjenja iz člana 6. ovog pravilnika.
- (2) Ako se polusatna srednja vrijednost emisionih veličina izračunava iz izmjerениh vrijednosti kod neprekidnog uzorkovanja otpadnih gasova, vrijeme između dvaju očitanja dviju uzastopnih trenutačnih izmjerenih vrijednosti može iznositi najviše 15 sekundi.
- (3) Ako se polusatna srednja vrijednost emisionih veličina izračunava iz izmjerenih vrijednosti kod ponavljajućeg uzorkovanja otpadnih gasova, polusatna srednja vrijednost jednak je srednjoj vrijednosti svih izmjerenih vrijednosti pojedinih uzoraka kojima ukupno vrijeme uzorkovanja iznosi pola sata.
- (4) Ako se polusatna srednja vrijednost emisionih veličina izračunava iz izmjerene vrijednosti kod jednokratno uzetog uzorka, vrijeme uzorkovanja može biti duže od pola sata, a izmjerena se vrijednost preračunava na vrijednost koja odgovara polusatnom uzorkovanju.
- (5) Izuzetno od st. 2., 3. i 4. ovog člana, za pojedinu zagadujuću materiju, okolinskom dozvolom može se propisati i drugačije vrijeme uzorkovanja i izračunavanje srednjih vrijednosti emisionih veličina.

Član 25.

- (1) Rezultati garantnog i periodičnog mjerjenja iskazuju se kao srednje vrijednosti u skladu s članom 8. ovog pravilnika. Period usrednjavanja zavisi od primijenjene metode mjerjenja i iznosi najmanje pola sata.
- (2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, ukoliko nije moguće ostvariti polusatni neprekidni rad stacionarnog izvora, period usrednjavanja može biti i kraći.

Član 26.

- (1) Vrednovanje rezultata mjerjenja emisija obavlja se poređenjem rezultata mjerjenja s propisanim graničnim vrijednostima.
- (2) Ako je najveća vrijednost rezultata mjerjenja zagadujuće materije (E_{mj}) jednaka ili manja od propisane granične

vrijednosti emisije (E_{gr}), bez obzira na iskazanu mjerenu nesigurnost,

$E_{mj} \leq E_{gr}$
tada stacionarni izvor zadovoljava propisane granične vrijednosti emisije iz stava 1. ovog člana.

- (3) Ako je najveća vrijednost rezultata mjerjenja zagadujuće materije veća od propisane granične vrijednosti emisije ali unutar područja mjerne nesigurnosti odnosno ako vrijedi:

$E_{mj} - \mu E_{mj} \leq E_{gr}$
gdje je:

μE_{mj} - vrijednost mjerne nesigurnosti mjerjenjem utvrđenog iznosa emisione veličine zagadujuće materije
smatra se da stacionarni izvor zadovoljava propisane granične vrijednosti emisije iz stava 1. ovog člana.

- (4) Ako je najveća vrijednost rezultata mjerjenja zagadujuće materije umanjena za mjeru nesigurnosti veća od propisane granične vrijednosti emisije, odnosno ako vrijedi:

$E_{mj} - \mu E_{mj} > E_{gr}$
gdje je:

μE_{mj} - vrijednost mjerne nesigurnosti mjerjenjem utvrđenog iznosa emisione veličine zagadujuće materije
tada stacionarni izvor ne zadovoljava propisanu graničnu vrijednost emisije iz stava 1. ovog člana.

- (5) Iznos mjerne nesigurnosti ovisi o primijenjenim metodama mjerjenja i karakteristikama upotrijebljenih mjernih instrumenata, a utvrđuje se na osnovi metoda mjerjenja u standardima iz Priloga I ovog pravilnika.

Član 27.

- (1) Kod automatskog pojedinačnog mjerjenja polusatna srednja vrijednost je validna ako je za njeno izračunavanje pravilno izmjereno najmanje 50% trenutnih vrijednosti unutar polusatnog vremenskog intervala.
- (2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, kod malih postrojenja za sagorijevanje i ostalih stacionarnih izvora kada nije moguće ostvariti polusatni kontinuirani rad izvora period usrednjavanja može biti i kraći od pola sata.
- (3) Kod ručnog pojedinačnog mjerjenja polusatna srednja vrijednost je jednaka izmjerenoj srednjoj vrijednosti u vremenu uzorkovanja otpadnih gasova koje može biti različito od pola sata. Vrijeme uzorkovanja mora odgovarati propisanoj metodi mjerjenja.
- (4) Ako je za stacionarni izvor na koji se primjenjuje propisana granična vrijednost emisije, te za pojedinu zagadujuću materiju propisano vrijeme određivanja srednje vrijednosti, umjesto polusatne srednje vrijednosti izračunava se i iskaže srednja vrijednost za propisano vrijeme određivanja.

Član 28.

- (1) Kod malih postrojenja za sagorijevanje koja koriste čvrsto gorivo i gdje se loženje obavlja ručno, mjerjenje emisija započinje pet minuta nakon što je u ložište unesena količina goriva koja osigurava nominalnu toplotnu snagu.
- (2) Pojedinačno mjerjenje iz stava 1. ovog člana zasniva se na izračunavanju 15-minutne srednje vrijednosti. Utvrđene emisione veličine predstavljaju polusatne vrijednosti.

Član 29.

Kod malih postrojenja za sagorijevanje koja koriste tečno gorivo, mjerjenje emisija može započeti dvije minute nakon što je postignuta nominalna toplotna snaga.

Član 30.

- (1) Rezultati kontinuiranog mjerjenja iskazuju se kao polusatne, satne i dnevne srednje vrijednosti ako Pravilnikom o graničnim vrijednostima emisije zagadujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o emisiji isparljivih organskih jedinjenja ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05), Pravilnikom o

graničnim vrijednostima emisije u zrak iz postrojenja za sagorijevanje ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/13), Pravilnikom o uvjetima za rad postrojenja za spaljivanje otpada ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/05 i 102/12), odnosno okolinskom dozvolom nije propisano drugačije.

- (2) Za svaku zagadjuću materiju koja je obuhvaćena mjerenjem, trenutne vrijednosti masenih koncentracija preračunavaju se na jedinicu zapremine suhih ili mokrih otpadnih gasova pri normiranim uslovima pritiska i temperature.
- (3) Na osnovu preračunatih trenutnih vrijednosti masenih koncentracija izračunavaju se polusatne srednje vrijednosti. Polusatne srednje vrijednosti preračunavaju se na referentni zapreminske udio kisika u otpadnim gasovima.
- (4) Polusatna srednja vrijednost je validna ako je za njen izračunavanje pravilno izmjereno najmanje 50% trenutnih vrijednosti unutar polusatnog vremenskog intervala i ako su sve izmjerene trenutne vrijednosti unutar efektivnog vremena rada stacionarnog izvora.
- (5) Vrijednosti 95%-trog intervala pouzdanosti jednog mjerenog rezultata neće prelaziti sljedeće procente granične vrijednosti emisije:

Sumpor dioksid 20%

Azotni oksidi 20%

Čvrste čestice 30%

- (6) Validovane satne i dnevne srednje vrijednosti će biti određene iz mjerjenih važećih srednjih satnih vrijednosti nakon što se oduzme gore specificirana vrijednost intervala pouzdanosti.
- (7) Svaki dan u kome su nevalidne više od tri srednje satne vrijednosti, zbog neispravnosti ili održavanja kontinualnog mjernog sistema, biće nevalidan. Ako je više od deset dana u toku godine nevalidno u takvoj situaciji nadležno tijelo će zahtijevati od operatora da preduzme odgovarajuće mjere za unapređenje pouzdanosti kontinuiranog mjernog sistema.
- (8) Validaciju izmjerениh rezultata je potrebno da automatski vrši sistem za kontinuirni monitoring sa pratećom opremom i softverom, a na osnovu prethodno propisanih uslova. Korišteni software i prateća oprema za trajno bilježenje podataka, je potrebno da zadovoljava zahtjeve standarda BAS EN 14181 i da o tome posjeduje tipsko odobrenje izdato od strane ovlaštene institucije u Evropskoj uniji ili BiH.
- (9) Na godišnjem nivou operator mora obezbijediti najmanje 75% validnih dnevnih vrijednosti. U protivnom, nadležna inspekcija zaštite okoliša može zahtijevati od operatora preduzimanje odgovarajućih mjera za poboljšanje pouzdanosti mjernog sistema.

Član 31.

Smatra se da su propisane granične vrijednosti emisije zadovoljene ako je na temelju kontinuiranih mjerena u kalendarskoj godini ustanovljeno:

- da su sve validovane mjesecne srednje vrijednosti manje od propisane granične vrijednosti emisije;
- da su sve validovane dnevne srednje vrijednosti manje od 110% propisane granične vrijednosti emisije;
- da je 95% validovanih satnih srednjih vrijednosti manje od 200% granične vrijednosti emisije;
- da su, u slučaju kotlova toplotne snage manje od 50 MW_{th} koji koriste samo ugalj, sve validovane dnevne srednje vrijednosti manje od 150% od propisane granične vrijednosti emisije;
- za postrojenja toplotne snage veće od 50 MW_{th} na koje se primjenjuje najniža stopa odsumporavanja potrebno je redovno pratiti sadržaj sumpora u gorivu.

Član 32.

Smatra se da stacionarni izvor zadovoljava propisane granične vrijednosti emisije kod garantnog i periodičnog mjerenja ako nijedna pojedinačno izmjerena vrijednost ne premašuje propisane granične vrijednosti emisije.

VI. IZVJEŠTAVANJE

Član 33.

- (1) Operator izvještava nadležni organ u skladu sa Prilogom II ovog pravilnika o:
 - kontinuiranim mjerjenjima emisija;
 - periodičnim mjerjenjima;
 - drugim mjerjenjima u cilju primjene ovog pravilnika.
- (2) Redovni godišnji izvještaj se dostavlja nadležnom organu najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu izvještavanja.

Član 34.

Operator je obavezan čuvati dnevni i mjesечni izvještaj o kontinuiranom mjerenu dvije godine, a izvještaj o provedenom garantnom i periodičnom mjerenu, te godišnji izvještaj o kontinuiranom mjerenu pet godina.

Član 35.

Prilozi I i II s odgovarajućim sadržajem priloženi su uz ovaj pravilnik i njegov su sastavni dio.

VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 36.

Prestanak važenja

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o monitoringu emisija zagadjujućih materija u zrak ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/05).

Član 37.

Stupanje na snagu

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 04-02-449/13

27. januara 2014. godine

Sarajevo

Ministrica

Branka Đurić, s. r.

PRILOG I

POPIS NORMI ZA MJERENJE EMISIJSKIH VELIČINA I PARAMETARA STANJA OTPADNIH GASOVA

Referentne i ostale norme za mjerjenje emisije zagadjujućih materija i određivanje uslova mjerjenja utvrđene su standardima

1. Referentne norme:

Oznaka norme	Naziv norme
1. BAS EN 12619	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje masene koncentracije ukupnog gasnog organskog karbona pri niskim koncentracijama u otpadnim gasovima: - Kontinuirana metoda plamene ionizacijske detekcije (EN 12619)
2. BAS EN 13211	Emisije iz stacionarnih izvora - Ručna metoda određivanja koncentracije ukupne žive (EN 13211)
3. BAS EN 13284-1	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje malih koncentracija prašnine - 1. dio: Ručna gravimetrijska metoda (EN 13284-1)
4. BAS EN 13526	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje masene koncentracije ukupnoga gasovitog organskog karbona u otpadnim gasovima iz procesa koji upotrebljavaju otapalo: - Kontinuirana metoda plamene ionizacijske detekcije (EN 13526)
5. BAS EN 13649	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje masene koncentracije pojedinačnih gasovitih organskih spojeva - Metoda desorpkcije rastvarača sa aktivnog uglja (EN 13649)
6. BAS EN 14385	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje ukupne emisije As, Cd, Cr, Co, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl i V (EN 14385)

7.	BAS EN 14789	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje запримске концентрације кисика (O_2) - Paramagnetizam (EN 14789)
8.	BAS EN 14790	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje водене паре у одводном каналу (EN 14790)
9.	BAS EN 14791	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације сумпор диоксида (EN 14791)
10.	BAS EN 14792	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације оксигена (NO_x) - Hemiluminiscencija (EN 14792)
11.	BAS EN 15058	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације угљичног моноксида (CO) - Nedisperzivna инфрацрвена спектрометрија (EN 15058)
12.	BAS EN 1911	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације гасовитих хлорида изразених као HCl (EN 1911)
13.	BAS ISO 9096	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje концентрације и брзине масеног протока џестика у одводним каналима - Ручна гравиметријска метода (ISO 9096)
14.	BAS EN 1948-1	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрација PCDD-a/PCDF-a i PCB-a сличних диоксину - 1. дио: Узорковање PCDD/PCDF-a (EN 1948-1)
15.	BAS EN 1948-2	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масених концентрација PCDD/PCDF-a i PCB-a сличних диоксину - 2. дио: Екстракција и прочиšћавање PCDD/PCDF-a (EN 1948-2)
16.	BAS EN 1948-3	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масених концентрација PCDD/PCDF-a i PCB-a сличних диоксину - 3. дио: Идентификација и квантитативно одређивање PCDD/PCDF-a (EN 1948-3)
17.	BAS EN 1948-4	Emisije iz stacionarnih izvora - Odreђivanje масених концентрација PCDD/PCDF i PCB-a сличних диоксину - 4. дио: Узорковање и анализа PCB-a сличних диоксину (EN 1948-4)
18.	BAS EN 14181	Emisije iz stacionarnih izvora - Осигуранje квалитета рада аутоматизираних мјерних система (EN 14181)

16.	BAS ISO 12039	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje карбон моноксида, карбондиоксида и кисика - карактеристике извodenja i kalibracija automatizovanog sistema mjerjenja (ISO 12039)
17.	BAS CEN/TR 15983	Emisije iz stacionarnih izvora - Upute za primjenu standarda EN 14181 (CEN/TR 15983)

Napomena: Prilikom primjene standarda iz Priloga I potrebno je osigurati upotrebu najnovijeg izdanja standarda koji je usvojen od strane Instituta za standardizaciju BiH (BAS)

PRILOG II

SADRŽAJ ELEMENATA IZVJEŠTAJA O MJERENJIMA EMISIJE ZAGAĐUJUĆIH MATERIJA U ZRAK

Elementi Izvještaja o mjerjenjima emisije zagađujućih materija u zrak, u skladu sa članom 33. ovog pravilnika sadrže:

- 1) Opšte podatke o ispitnoj laboratoriji koja vrši mjerjenja
Naziv, sjedište, adresa, broj telefona/faksa, e-mail, lice za kontakt, potpis osobe ovlaštene za potpisivanje izvještaja i pečat pravnog lica.
- 2) Opšte podatke o operatoru i postrojenju kojem se vrše mjerjenja
Naziv, sjedište, adresa, broj telefona/faksa, e-mail, registarski broj i datum registracije, lice za kontakt, potpis ovlaštene osobe i pečat pravnog lica.
- 3) Opis makrolokacije i mikrolokacije o postrojenju
 - Prikaz makrolokacije postrojenja - lokacija kompleksa - makroplan naselja u kojem ili u blizini kojeg se nalazi kompleks, udaljenost kompleksa od naselja, granice i površinu kompleksa;
 - Prikaz mikrolokacije postrojenja - lokacija postrojenja u kojem se vrši mjerjenje - situacioni plan kompleksa sa položajem postrojenja - opis položaja postrojenja unutar kompleksa i slično.
- 4) Opis postrojenja u kojem se vrši mjerjenje
 - Opis industrijskog kompleksa (osnovna djelatnost, datum puštanja u pogon, godišnji broj radnih sati postrojenja za svaki isput pojedinačno, godišnja potrošnja goriva za svaki isput pojedinačno, proizvodni program, kapaciteti, proizvodni pogoni, skladišta i slično);
 - Tehničke podatke o postrojenju u kojem se vrši mjerjenje (proizvođač, tip, kapacitet, podaci o sirovinama i pomoćnom materijalu, podaci o energentima - vrsta i porijeklo goriva, udio nečistoća, da li se koriste aditivi i slično, toplotna snaga, dimenzije i slično);
 - Opis tehnološkog procesa postrojenja u kojem se vrši mjerjenje;
 - Podaci o postrojenju, odnosno uređajima za smanjenje emisija (opis postrojenja i/ili uređaja za smanjenje emisije, proizvođač, tehnički podaci i slično).
- 5) Podatke o položaju mјernih mjesta
Precizan položaj i opis mјernih mjesta; osnovne podatke o emiterima (oblik, dimenzije, visina, geografska dužina i širina mјernog mesta (ili Gauss-Kriger-ove koordinate mјernog mesta) i slično, fotografiju ili skicu položaja i fotografije mјernih mjesta.
- 6) Plan, mјесто i vrijeme mjerjenja
Precizne osnovne podatke o izvršenim mjerjenjima - osnov za mjerjenje emisija; zagađujuće materije koje se mјere; datum, vrijeme i mјесто mjerjenja.
- 7) Podatke o primjenjenim standardima za mjerjenja, mјernim postupcima i vrstama mјernih uređaja

2. Ostale norme koje se primjenjuju:

Oznaka norme	Naziv norme
1. BAS ISO 7934	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације сумпор диоксида - hidrogen пероксид/барјум перхлорат/торин метода (укупно 1989 + Amd 1) (ISO 7934:1989 + Amd 1)
2. BAS ISO 7935	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације сумпор диоксида - Карактеристике извodenja аутоматских мјерних метода (ISO 7935)
3. BAS ISO 10155	Emisije iz stacionarnih izvora - Аутоматизирани monitoring масене концентрације џестика - Карактеристике извodenja, методе испитivanja i спецификације (ISO 10155)
4. BAS ISO 10155/Cor 1	Emisije iz stacionarnih izvora - Аутоматизирани monitoring масене концентрација џестика - Карактеристике извodenja, методе испитivanja i спецификације, Техничка корекција 1 (ISO 10155)
5. BAS ISO 10396	Emisije iz stacionarnih izvora - Узорковање за аутоматско одређивање концентрације гасне emisije за trajно instalisanе sisteme праћења (ISO 10396)
6. BAS ISO 10780	Emisije iz stacionarnih izvora - Мјеренje брзине и volumne брзине протока гасова у одводном каналу (ISO 10780)
7. BAS ISO 10849	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje масене концентрације оксида нитrogena - Карактеристике извodenja аутоматских мјерних система (ISO 10849)
8. BAS EN 14884	Emisije iz stacionarnih izvora - Određivanje ukupne живе: аутоматски мјерни системи (EN 14884)
9. BAS EN 15259	Emisije iz stacionarnih izvora - Мјеренje emisije iz stacionarnih izvora - Заhtjevi za мјерне пресјеке и мјеста и заhtjevi за циљ мјерjenja, план и извјештај (EN 15259)
10. BAS EN 15446	Emisije iz stacionarnih izvora - Fugitive и difuzne emisije od опшег значаја за индустријске секторе - Мјеренje fugitive emisije para koje nastaju curenjem iz процесне опреме и цевјовода (EN 15446)
11. BAS CEN/TS 15674	Emisije iz stacionarnih izvora - Smjernice за razradu стандардизираних метода (CEN/TS 15674)
12. BAS CEN/TS 15675	Mјеренje emisija iz stacionarnih izvora - Primjena standarda EN ISO/IEC 17025:2005 za periodična mјеренja (CEN/TS 15675)
13. BAS ISO 15713	Emisije iz stacionarnih izvora - Узорковање и одређивање садржаја fluoride u gasu (ISO 15713)
14. DIN 51402-1	Ispitivanje otpadnih gasova iz uljnih kotlovnica - Vizualno i fotometrijsko određivanje dimnog broja (DIN 51402-1)
15. BAS CEN/TS 14793	Emisije iz stacionarnih izvora - Procedura za мједулабораторијску валидацију неке алтернативне методе у poređenju sa referentnom методом (CEN/TS 14793)

- Primijenjene standarde i metode za uzimanje uzoraka i analizu zagađujućih materija, utvrđene obimom akreditacije, uslove i način sakupljanja uzorka, opis ravnog uzimanja uzoraka i položaj tačaka za uzimanje uzoraka;
 - Opis načina određivanja koncentracije zagađujućih materija;
 - Naziv mjernog uređaja, serijski broj, tehničke karakteristike uređaja, prateću opremu uređaja, fotografije aparata kojima se vrši uzimanje uzorka i/ili mjerjenje, odnosno analiza;
 - Podatke o relevantnim zagađujućim materijama za postrojenje u kojem se vrši mjerjenja (uključujući i one koje se ne mere), te vrste i karakteristike zagađujućih materija koje se mjeru;
 - Navesti sve devijacije pri mjerjenju. Objašnjenje zašto neka propisana materija ili materije nisu mjerene, objašnjenje zašto mjerjenje nije obavljeno u skladu sa metodom mjerjenja kao i sva druga odstupanja relevantna za rezultate mjerjenja.
- 8) Opis uslova u toku mjerjenja
Opis uslova rada postrojenja u toku mjerjenja - kapacitet, tekstualni opis načina rada - kontinuelan ili diskontinuelan rad i slično, podatke o sirovinama i gorivu u toku mjerjenja i stanju postrojenja i/ili uređaja za smanjenje emisija u toku mjerjenja.
- 9) Rezultate mjerena
- Tabelarni prikaz izmjerene i izračunate vrijednosti procesnih parametara i koncentracija zagađujućih materija i graničnih vrijednosti emisija (GVE) za izmjerene emisije zagađujućih materija u zrak u skladu sa odnosnim pravilnicima;
 - Prikaz rezultata kao "izmjerena vrijednost ± merna nesigurnost", navesti vrijednosti granice kvantitacije, odnosno granice detekcije;
 - Tabelarno poređenje koncentracija zagađujućih materija u odnosu na granične vrijednosti emisije (u slučaju oscilacije rezultata mjerjenja, objašnjenje uzroka zavisno od uslova rada postrojenja i vrsta i karakteristika zagađujućih materija);
 - Ukupne godišnje emisije zagađujućih materija (izražene u tonama godišnje).
- 10) Zaključak
- Konstatacija da li su izmjerene koncentracije zagađujućih materija u dozvoljenim granicama emisije;
 - Preporuke za unaprijedenje stanja ako su izmjerene vrijednosti veće od dozvoljenih.
- 11) Priloge
- Laboratorijski izvještaj o izvršenim mjerjenjima (ako nije sastavni dio Izvještaja o mjerenu emisiju);
 - Certifikat o kalibraciji uređaja za uzimanje uzorka i mjerjenje;
 - Rješenje o akreditaciji laboratorije za ispitivanje, sa spiskom metoda za mjerjenje emisije zagađujućih materija utvrđenih obimom akreditacije.

Temeljem članka 12. stavak 2. Zakona o zaštiti zraka ("Službene novine Federacije BiH", br. 33/03 i 4/10), federalna ministrica okoliša i turizma donosi

PRAVILNIK O MONITORINGU EMISIJE ZAGAĐUJUĆIH MATERIJA U ZRAK

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet uređivanja

- Ovim pravilnikom uređuju se:
- način, postupak, učestalost i metodologija mjerjenja emisije zagađujućih materija;
 - obveze operatora da vrše provjeru ili praćenje emisije zagađujućih materija u zrak iz stacionarnih izvora zagađivanja u ovisnosti od vrste postrojenja;
 - kriteriji za uspostavljanje mjernih mjesta;
 - postupak vrednovanja rezultata mjerjenja emisije i uskladenosti sa propisanim graničnim vrijednostima emisije;
 - organizacija provjere emisije i uvjeti koje treba da zadovolji pravno lice koja vrši provjeru emisije, te
 - sadržaj izvješća o izvršenim mjerjenjima emisije i bilanci emisije.

Članak 2.

- (1) Emisija zagađujućih materija u zrak iz stacionarnog izvora utvrđuje se mjerjenjem ili izračunavanjem emisionih parametara na osnovi rezultata mjerjenja, izuzev ako je drugačije propisano ovim pravilnikom.
- (2) Mjerjenje emisije zagađujućih materija vrši se mjernim uređajima, na mjernim mjestima, primjenom propisanih metoda mjerjenja.
- (3) Rezultati mjerena emisije porede se sa propisanim graničnim vrijednostima emisije jedino onda kad su mjerena izvršena i rezultati iskazani sukladno ovom pravilniku.
- (4) O izvršenom mjerenu emisije priprema se izvješće.

Članak 3.

Značenje izraza

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom pravilniku imaju sljedeće značenje:

- 1) *automatska metoda mjerena emisije* je mjerjenje uz neprekidnu ekstraktivnu ili neekstraktivnu analizu uzorka, očitavanja izmjerih vrijednosti u kratkim vremenskim intervalima (nekoliko sekundi) i čuvanje izmjerih vrijednosti. Tako izmjerene vrijednosti predstavljaju trenutne vrijednosti emisije;
- 2) *automatsko pojedinačno mjerene* je mjerjenje emisijskih veličina s mernim uređajima koji neprekinitim uzorkovanjem otpadnih gasova osiguravaju mjerjenje trenutnih vrijednosti u vremenskim intervalima koji nisu duži od 15 sekundi, te pohranjivanje ili zapisivanje rezultata mjerena trenutnih vrijednosti;
- 3) *difuzni izvor (emiter)* je izvor zagađivanja kod koga se zagađujuće materije ispuštaju u zrak iz nedefiniranih ispusta, tj. bez određenog ispusta/dimnjaka (uređaji, površine i druga mesta);
- 4) *emisioni parametri* su masena koncentracija, maseni protok, emisioni faktori i stupanj emitiranja:
 - *masena koncentracija* (mg/m^3_n) je masa emitiranih zagađujućih materija u odnosu na jedinicu zapreme u suhom otpadnom gasu na temperaturi 273,15 K i pritisku 101,3 kPa pod propisanim zapreminskim udjelom kiseonika u otpadnom gasu;
 - *maseni protok* (kg/h) je masa emitiranih zagađujućih materija u jedinici vremena;